

בית המשפט העליון

ע"א 7638/15

סידי קליין נ. מדינת ישראל

תאריך הגשה: 10/11/15

בבית המשפט העליון

כבוד הנשיאה מרים נאור

סידי קליין 5085279/7

לכתבי בי-דין רוקח 72 ברמת גן.

נייד 0528009722, פקס 0774448611.

מייצגת את עצמה.

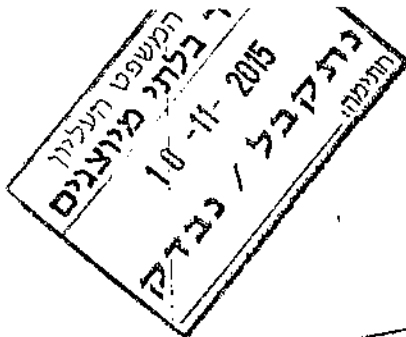
נגד

משרד המשפטים.

הלשכה לסיוע משפטי בתל אביב.

רח' הנרייטה סולד 4 תל אביב 64924.

טל 1700706040, פקס 026467717.

ערעור פסלות שופט

כבי בית המשפט העליון מתבקש לדון בעניין שלהלן ולפסול את השופטת אביגיל כהן מלדון בתיק זה. אלה נימוקי הבקשה:

על כבוד השופטת אביגיל כהן היה לפסול עצמה מלדון בתיק, וזאת, בשל החלטות שיפוטיות שהתקבלו בתיק זה, שמחד, מתעדפות את עמדת המשיבה- משרד המשפטים ומאידך, מרוקנות מתוכן את הליך הערעור לפי הדין וההלכה הפסוקה. החלטות שיפוטיות שמונעות מהמערערת סיכוי משפטי הוגן ועוד בטרם נאמרה מילה אחת בדיון. ומתקיים אישור ממשי כי כבוד השופטת אביגיל כהן נושאת פנים, וכי דעתה מגובשת ונעולה ואינה ניתנת לשכנוע ביחס למבקשת.

פירק א. העובדות לפי ציר הזמן.

1. בערעור בתיק עש"א 39813-10-14, נגד הלשכה לסיוע משפטי שסירבה ליתן סיוע למערערת בשל, לטענתם, העדר סיכוי משפטי, כבוד השופטת יהודית שיצר נתנה החלטה מיום 15/02/15 "כמבוקש", לבקשת המערערת שביקשה לקבל "אורכה להגשת נימוקי ערעור מתוקנים" "עד לאחר שהמשיבה תענה על שאלות משפטיות ובמיוחד לשאלה המשפטית העיקרית".

{ מדובר בשאלה ברת חשיבות עליונה להגנתה של למערערת, על מנת שתוכל לכתוב/ לתקן את נימוקי ערעורה באופן מושכל, ולהשיג באופן מדויק, וחוקי, על ידי השמטת מחצית מנימוקי הערעור, שהוגשו כנימוקי על תנאי לדבר והיפוכו, בשל מחדל המשיבה ליתן גילוי מלא ומידע מלא לאופן קבלת החלטתה ובמיוחד בשאלה המשפטית העיקרית. המערערת ביקשה מהלשכה לסיוע משפטי כי תייצגה בהליך לבג"ץ, או לדיון נוסף בבית הדין הארצי לעבודה, על מנת שתוכל לממש את זכותה לגישה לערכאות כדין. המערערת סברה כי באשר תיוצג על ידי הלשכה לסיוע משפטי, תידון באופן ממשי השאלה המרכזית (השאלה המשפטית העיקרית) של התיק, שהינה: "חשובות לתשלום עמלות" אינם זהים ל"חשובות לקבלת עמלות" בהיות הראשון "הוצאות" והשני "הכנסות". הבנה זו תכניס סדר אמיתי בתביעה ותביא לכך שהמערערת תקבל את המגיע לה על פי דין ולא תידחה כתוצאה מאי הבנה חשבונאית.

מבוי משפטי סתום וכפול נוצר בפסיקה בתביעה לצו למתן חשבונות, ואילו השאלה משפטית העיקרית בתיק, פותרת את שניהם, {

המשיבה סירבה, למרות פניות רבות אליה ובכתב, לבקשות המערערת לגלות וליתן מידע מלא לאופן קבלת החלטתה ובמיוחד בשאלה המשפטית העיקרית. המשיבה לא נתנה גילוי ולא נתנה שום מידע והתאמצה ממש לקבור עמוק במחשכים כל מידע שקשור לשאלה המשפטית העיקרית ולכל מרחב שיקול הדעת ששקלה, אם כלל שקלה ואם כלל שיקללה את המידע המבוקש. ולמרות ההחלטה "כמבוקש" שנתנה השופטת יהודית שיצר בתיק, כאמור מעלה.

כבוד השופטת יהודית שיצר פסלה עצמה בתיק מיד לאחר מתן החלטה דנא "כמבוקש" בשל עניינים בשני תיקים אחרים בגינם הוגש משפט חוזר אזרחי, תא

23719-02-15.

2. כבוד השופטת אביגיל כהן, שהחליפה את כבוד השופטת יהודית שיצר, קבעה בהחלטה מיום 31/05/2015 מס. 11 בתיק, שהמערערת שם, למעשה, לא יכולה לשאול שאלות את המשיבה, ציטוט מההחלטה " .. והמשיבה אינה צריכה להשיב לשאלות " בעת, שהמערערת ביקשה מכבוד השופטת אביגיל כהן, להורות למשיבה ליתן מידע מלא לאופן קבלת החלטת המשיבה ולמרחב שיקול הדעת של המשיבה ובמיוחד בשאלה המשפטית העיקרית, לגביה, המשיבה לא נתנה שום גילוי ואפילו לא פירור ולא השיבה בכוונת מכוון ובאסטרטגיה מכוונת להסתרה.

וזאת, ללא התחשבות, ובניגוד להחלטה הקודמת של כבוד השופטת יהודית שיצר "כמבוקש" - שעניינה המהותי, כאמור : לאחר שהמשיבה תענה על שאלות ובמיוחד השאלה המשפטית העיקרית. וללא שהשופטת אביגיל כהן נימקה את החלטתה, ההפוכה לגמרי להחלטת השופטת יהודית שיצר .

ואירע. שבאותו התיק, שופטת אחת, יהודית שיצר קבעה שמותר לשאול שאלות ואף ציוותה כ"מבוקש"- עד שהמשיבה תשיב לשאלות. ושופטת אחרת בתיק, כבודה אביגיל כהן, אסרה!

3. כבוד השופטת אביגיל כהן, בהחלטה מיום 04/06/2015 מס. 12 תיק, השתלחה במבקשת וקבעה שלמבקשת "לא אצה הדרך לקדם את ענייניה" כאשר המבקשת ביקשה אורכה על מנת לפנות לשרת המשפטים במטרה לקבל ייצוג משפטי בערעור נגד השלכה לסיוע משפטי. שהינו ערעור סבוך בגין תרמית חשבונאית בצו למתן חשבונות, מצד הנתבעת, ותוצאה שיפוטית שיצרה מבוי משפטי שתום וכפול.

ומעל רובד זה, פועל בערעור, משרד המשפטים, האוחז במידע שאינו מגלה למערערת, ומסרב ממש לתת גילוי לגבין ואפילו גילוי מינימאלי וזעזערי שכל אדם סביר מצפה לו. ופוגע אנושות בזכותה של המערערת להגנה משפטית ולהשגה מדוייקת.

ובנוסף, בחילופי השופטות נוצר מצב משפטי, בו, שתי שופטות אומרות דברים הפוכים, אשר המערערת, חסרת השכלה המשפטית הפורמאלית, לא ידעה איך להתמודד ולתקוף דבר זה.

המערערת שאפה שמקצוען שמדבר את השפה המשפטית יסייע בידיה בערעור קשה זה, לפי בן שושן נגד בן שושן, באשר לפי מחקריו של דר' אלבשן, אף במקרים קלי ערך בהשוואה, העדר ייצוג, פוגע קשות במתדיינים.

גילוי נאות, המערערת לא קיבלה ייצוג משפטי משרת המשפטים וקיבלה תשובת סרק בלתי מובנת ותמוהה, אף לדרישתה, ששרת המשפטים תרחיב את התקנות לחוק הסיוע המשפטי, גם לערעורים ברשות.

4. בבקשה לצו עשה (שניים) יחד ועם ערעור מנהלי שהוגש על ידי המערערת (המבקשת שם), ביום 17/09/2015 מס' 13 בתיק, סה"כ 4-בקשות, כדלקמן:

- (1) בקשה לצו עשה, להורות למשיבה, ליתן מידע מלא וגילוי מלא לכל מרחב שיקול הדעת ובמיוחד, **בשאלה המשפטית העיקרית**, לאופן קבלת החלטת המשיבה שסירבה באוגוסט 2014 ליתן סיוע משפטי.
- (2) בקשה לצו עשה להורות למשיבה ליתן גילוי מלא ומידע מלא לכל מרחב שיקול הדעת לאופן קבלת ההחלטה המנהלית המשנית מיום 26/06/2015. שסירבה לפני רביעית בכתב, לקבל גילוי ומידע לאופן קבלת החלטתה מאוגוסט 2014, **בשאלה המשפטית העיקרית**.
- (3) בקשה להורות למשיבות 2,3 לעשות תצהירים בשתי החלטות שנתנו, ההחלטה העיקרית מאוקטובר 2014 והמשנית המנהלית.
- (4) ערעור נגד החלטה מנהלית משנית יחד עם בקשה מבית המשפט להפעיל את סמכותו הנגררת על מנת שיתאפשר לשפוט בתמונה המשפטית הרחבה והמלאה.

כבוד השופטת אביגיל כהן, בהחלטותיה מיום 17/09/2015 מס' 13 בתיק, קיבלה את ההחלטות הבאות: שללה התערבות שיפוטית ב-שתי בקשות מאת המבקשת (המערערת כאן), מספר (2), (4) ברשימה לעי"ל. כבוד השופטת אביגיל כהן לא הסכימה להשתמש בסמכותה הנגררת כפי שנתבקשה להפעיל, בערעור מנהלי משני שהוגש להשלמת התמונה המשפטית הרחבה ושללה את בקשה מספר (3) ברשימה. {ולא נימקה את שלילת (3)}.

כבוד השופטת אביגיל כהן, עם כל הכבוד, התעלמה מהבקשה (1) לעי"ל -

ולא התייחסה אליה כלל בהחלטתה ואיידה את החלק הכי חשוב והכי קריטי להגנתה של המערערת וליכולתה להשיג .

5. משכך, המערערת (שם וכאן), פנתה בבקשה לצו עשה ממוקד באותו חלק הבקשה שכבוד השופטת אביגיל כהן, בחרה להתעלם ממנו בהחלטה 13, ראה תת סעיף (1) מעלה.

צו עשה הוגש ביום 15/10/2015 מס 15 בתיק, שעניינו, בקשה לצו עשה עתה { בסמוך להגשה, הערת ס.ק. } ולפני הדיון בערעור הקבוע ל- 25 באוקטובר 2015 . בית המשפט הנכבד התבקש להורות בצו ללשכה לסיוע משפטי- משרד המשפטים ולהורות בצו למנהלת הלשכה ולבוחנת מטעמה- אורגנים של המשיבה, המשיבות 2,3 , ליתן גילוי מלא ומידע מלא לכל מרחב שיקול הדעת ולאופן קבלת החלטת הסירוב מאת המשיבה מאוגוסט 2014, ובמיוחד בשאלה המשפטית העיקרית (וראה מעלה להגדרה) .

המטרה העיקרית של צו העשה הממוקד , נועדה לאפשר למערערת לתקן את כתב ערעורה לפני הדיון ולהשמיט את מחצית מהטיעונים על תנאי לדבר והיפוכו ובעיקר והכי חשוב לפני הדיון ובכך, לשפר את סיכוייה המשפטים, בקפיצה, למירב הסיכוי המשפטי ההוגן האפשרי- כ-20% כפי שנמדד במחקרים, במקום אפס בקירוב- לערעור שטיעונו על תנאי לדבר והיפוכו. התשובה שהתקבלה "אין מקום למתן צו לפני הדיון. הבקשה תבחן במועד הדיון".

כבוד השופטת אביגיל כהן בהחלטה מס 15 דנן, שללה וסירבה ליתן צו עשה לזמן הבקשה ולפני הדיון ובכך, קיבעה את הסיכוי המשפטי ההוגן של מערערת, בדיון העתידי בערעור, שהיה קבוע 25 לאוקטובר, להיות, אפס ! (בקירוב של מספר אפסים אחרי הנקודה) ולפני שנאמרה מילה אחת בדיון.

יתר על כן, במהותו, הסירוב ליתן צו עשה לגילוי ומידע ולפני הדיון, בשאלה המשפטית העיקרית, הינו בדיוק אותו איסור שאסרה כבוד השופטת אביגיל כהן כשקבעה בהחלטה מס 11

בתיק, בהחלטתה הראשונה בתיק לאחר חילופי "הגברי",
'שהמערערת לא יכולה לשאול שאלות את המשיבה' ובניגוד,
להחלטה קודמת בתיק שנתנה כבוד השופטת יהודית שיצר
שהתירה למעשה לשאול את המשיבה שאלות ובמיוחד את
השאלה המשפטית העיקרית.

6. לאור, הערכת הסיכוי המשפטי ההוגן של המערערת בדיון, להיות אפס
בקירוב ולפני שנאמרה מילה אחת בדיון (יפורט מטה), בלב כבוד, הפקידה
המערערת לתיק בית המשפט בקשה לפסילת שופט ביום ה - 21/10/2015.

בקשה זו הוגשה בשני עותקים אחד כרוך בסיכה והשני בתפזורת לצרכי
סריקת הבקשה למחשב. תצהיר שצורף לבקשה הוכנס בין העמוד האחרון
לעמוד שלפניו בעותק הכרוך.

כל שלושת המסמכים, שני עותקי הבקשה לפסילת שופט והתצהיר קיבלו
אותה חותמת "התקבל" בעמדה מס 3 בבית המשפט המחוזי בתל אביב.
המבקשת אף קיבלה חותמת "התקבל" על העותק שלה.

בית המשפט שלח למבקשת פקס, ובו, החלטה ב-25/12/2015 המודיעה
למערערת שרק את התצהיר של המערערת (מבקשת שם) קיבלה אביגיל כהן,
ההחלטה ניתנה בחלון החלטה על גבי העתק התצהיר. המערערת קיבלה את
הפקס ב-26 לחודש. ומיד, באותו היום, שלחה המערערת פקסים לבית המשפט
המחוזי בתל אביב ובניהם: עותק העמוד הראשון של בקשה לפסילת שופט
החתום בידי המזכירות "התקבל" וכן, עותק שלם (מחולק לשלושה) של
בקשה לפסילת שופט.

המערערת ערכה בירור טלפוני עם מודיעין בתי המשפט ונדע לה ביום
ה-02/11/2015 כי נתקבל פס"ד למחיקת הערעור ביום ה-25/10/2015 ונדע
לה שהמשיבה- משרד המשפטים, אף היא לא הגיעה לדיון שלפני הדין לא היה
אמור להתקיים כלל, לאחר שהוגשה בקשת פסילה ולא נתקבלה בה החלטה.
המבקשת לא יודעת את הנימוקים למחיקה, מלבד נימוק אי ההתייצבות
לדיון, שנמסר לה בע"פ במודיעין בתי המשפט, שכן, עד לרגע זה לא קיבלה
את פסה"ד המוחק את הערעור.

ונודע לה עוד שביום ה-28/10/2015 כבוד השופטת החליטה בבקשת הפסילה לשלילה, המבקשת לא יודעת מה הנימוקים, שכן עד לרגע זה לא קיבלה לידיה את החלטה.

פרק ב. המסגרת החוקית .

7. סעיף 77א לחוק בתי המשפט -

תקנות 471-א-471 ג.

העילות לפסילת שופט בערעור נגד סירובו של שופט לפסול עצמו בבקשה שהוגשה כדין, הן שתיים: אישוש ממשי למשוא פנים ואישוש ממשי לדעה נעולה. ובנוסף, במבחן השופט הסביר, בו, עומד להשוואה שופט סביר, שיכולותיו, המוענקות לו ע"י מרחב שיקול הדעת שיוצר שופט בית המשפט העליון שזן בערעור פסלות, היה פוסק אחרת. יתכנו עילות פסילה נוספות שעניינן: מראית עין קשה ושיפוט סובייקטיבי.

פרק ג. העילות ודיון

בתמצית, לאישוש ממשי למשוא פנים ודעה מוגמרת, המערערת תבחן בין היתר, את הסיכוי המשפטי להתקיימות משוא פנים וגמירות דעת של השופטת אביגיל כהן ואת כימותו, המערערת תערך להלן, ניתוח קצר לדין ולהלכה הפסוקה, מול האסטרטגיה המשפטית לקבלת החלטות של בית המשפט הנכבד הזה. ובסיומו, תיבחן שאלת השופט הסביר בהשוואה למודל שיוצע כהצעה בלבד, ע"י המערערת.

8. לקביעת בחינת משוא הפנים וגמירות דעת של השופטת אביגיל כהן, לפי סעיף 2 מעלה, החלטה מס 11 בתיק.

המבחן :

דין משפטי קצר. זו הפררוגטיבה של כבוד השופטת אביגיל כהן שהחליפה את כבוד השופטת יהודית שיצר בתיק, להחליט אם להתחיל את ניהול המשפט מתחילתו, או להמשיך מאותה נקודה אליה הגיעו - וזאת על-פי הצורך.

מאידך, לא מדובר בהתרשמות מעדים, אלא, בהחלטה של כבוד השופטת יהודית שיצר, שעניינה, ליתן למערערת (כאן ושם), את זכותה לגישה לערכאות, על ידי מתן האפשרות לתיקון כתב ערעור - שלא יהיה טוען על תנאי לדבר והיפוכו, בשל מחדל המשיבה וסירובה העיקש לא לגלות את מרחב שיקול הדעת שלה בשאלה המשפטית העיקרית, בעוד שהשופטת אביגיל כהן החליטה מהותית, הפוך ולא נימקה.

מבחן השופט הסביר, פירושו, שלא השופט הספציפי עומד למבחן, אלא, שופט סביר שיכולותיו מוענקות לו ע"י מרחב שיקול הדעת שיוצר שופט בית המשפט העליון שזן בערעור פסלות. מכאן:

השוואה בין החלטותיהן של שתי שופטות בית המשפט מחוץ מעלה תמיהה עצומה ומחזקת את העילות לפסילה של אביגיל כהן.

באותו עניין מהותי, החליטה השופטת שיצר "כמבוקש" - שהמשיבה צריכה לתת מידע. ואילו השופטת אביגיל כהן החליטה - שהמשיבה לא צריכה לתת מידע, ברי הוא כי על מנת לנהל דיון ראוי מול המשיבה משרד המשפטים, הכרח הוא להשתמש במידע שהתבקש.

אילו כיבדה אביגיל כהן את החלטתה של קודמתה, לא היה קם אותו חשש ממשי למשוא פנים. אולם, החלטתה התמוהה של אביגיל כהן, מביאה למסקנה כי משרד

המשפטים זוכה למשוא פנים - דבר האסור על אביגיל כהן
ע"פ דין והנה נתאששה עילת הפסלות.
בנוסף, החלטתה של אביגיל כהן ניתנה ללא נימוק כלשהו
דבר המאשש את החשש שדעתה ננעלה ואין היא יכולה עוד
לבקר את החלטתה שלה.

ניתוח האסטרטגיה השיפוטית לקבלת ההחלטות של השופטת אביגיל כהן.

קבלת החלטה הפוכה מהחלטת שופטת אחרת בתיק בעניין שלגבין, **הדין והפסיקה** קובעים חובת גילוי מלא לכל מרחב שיקול הדעת המנהלי (מנהלי-שיפוטי) בהחלטה שקיבלו בעניינו של אזרח- תוגדר כמידע שגוי . הימנעות השופטת מנימוק החלטתה ההפוכה- תוגדר כמניעת מידע.
מדובר, ברובד ראשון בקונסטרוקציה שיפוטית לקבלת החלטות ולטיפול במידע שנחלק לשני תתי רבדים (שני ראשים) : מתן מידע שגוי* מחד, ומאידך, מניעה ואיוד* מידע, מבלי לציין זאת וללא נימוק.
אסטרטגיה זו תוגדר כ- תכסיסית בעלת שני ראשים : מצג שקר* ומצג שווא* כהגדרתם למידע שגוי/הופכי שנמסר לשחקנים (המערערת והמשיבה) ולמידע שנמנע/אויד משחקנים, בהתאמה .

הסיכוי המשפטי ההוגן של המערערת בדיון ולפני שנאמרה מילה אחת בדיון, מצמצם בשל שני ראשי הרובד התכסיסי לטיפול במידע קריטי שיש בכוחו להפוך תמונה משפטית על פיה, מערך תיאורטי של-50% הנדרשים להליך משפטי הוגן, לפי הדין וההלכה הפסוקה, ל-12%.
ובמציאות, לאור נתונים ממחקרים שמצאו סיכוי כללי של כ-20% בלבד, לסיכוי משפטי הוגן (הנתון הוא 17% ובוצע כאן עיגול המספר) בערעורים של אזרח מול רשות שלטונית (לעליון ובגיץ, אשר חלקים מסמכותם הדיונית הועברו למחוזי).

על כן, הפקטור הראלי, מצמצם את הסיכוי המשפטי ההוגן של המערערת לפי סעיף זה, ולפני שנאמרה מילה אחת בדיון, להיות 5%.

הערך לפיכך, לסיכוי להתקיימות גמירות הדעת ומשוא הפנים של כבוד השופטת אביגיל כהן, לפי סעיף זה, הינו כ-95% ראלית, נגד המערערת.

המערערות תציע מודל לשופט סביר, בו, טווח התנודה הממוצעת, הטבירה, להעדר משוא פנים והעדר גמירות דעת, ינוע בין ערכים של 35% ל-65% כאשר האיזאה שיש לשאוף אליה הינה 50%50% (בית המשפט העליון יקבע טווח, לפי רצונו, לכל מרחב שיקול דעתו). כל ערך נמוך מ-35%, או גבוה יותר מ-65% יציין משוא פנים לטובת אחי הצדדים. מהנתונים הקיצוניים לגמירות דעת ומשוא פנים אצל כבוד השופטת אביגיל כהן בסעיף זה, עולה השוואה, כי השופט הסביר בעניין הנדון, היה מקבל החלטה אחרת שאינה תלויה משוא פנים ודעה נעולה.

9. את ההשתלחות של בית המשפט הנכבד הזה במערערות, לפי סעיף 3, המערערות ניסתה לפתור, לאחר שלמדה את הנושא, במשלוח הודעה לבית המשפט הנכבד, בהודעה מס 14 בתיק, ובציון כל העובדות, שלו עמדו לנגד עיניו של בית המשפט הנכבד הזה, אפשר ובית המשפט הנכבד היה נמנע מהשתלחותו במערערות. כבוד השופטת אביגיל כהן לא חזרה בה.

המבחן :

בהעדר מחקרים ונתונים להשתלחות של שופטים באזרחים הפונים לבית המשפט, אין פירוט לפי סעיף זה בדוחות הנת"ש, המערערות, תמנע מהערכת הסיכוי לגמירות דעת ומשוא הפנים של כבוד השופטת אביגיל כהן, בסעיף זה.

אך תציין שיש טעם לפגם לפי השיטה האזורטרית המשפטית הישראלית, כאשר אזרח שיוצא לבקש לכלל האזרחים, בבקשה משרת המשפטים להתקין תקנות בנושא ערעור לפי חוק הסיוע המשפטי, ולעצמו, מבקש ייצוג משפטי לערעור סבוך מלכתחילה, שהקושי בו גבר בשל החלטה 11 בתיק אשר שללה את מה שהחלטה קודמת בתיק אישרה, יחשב, כמי ש"לא אצה לו הדרך לקדם את ענייניו".

ויש בכך, כדי להצביע בבחינה רטרואקטיבית, שדעתה של אביגיל כהן כבר נעולה כנגד המערערות. באשר לדועים לכל, נתוני מחקרים שבדקו סיכויים משפטיים לבלתי מיוצגים והם קשים.

10. כבוד השופטת אביגיל כהן, בהחלטתה מיום ה-17/09/2015, מספר 13 בת"ק, כמפורט בסעיף 4 מעלה, שללה התערבותה ב-שתי בקשות מאת המבקשת, מספר (2), (4) ברשימה לעי"ל. כבוד השופטת אביגיל כהן לא הסכימה להשתמש בסמכותה הנגררת כפי שנתבקשה להפעיל, בערעור מנהל משני שהוגש להשלמת התמונה המשפטית הרחבה ושללה את בקשה מספר (3) ברשימה (וראה מעלה בסעיף 4). {ולא נימקה את שלילת (3)}.

כבוד השופטת אביגיל כהן, עם כל הכבוד, התעלמה מהבקשה (1) לעי"ל - ולא התייחסה אליה כלל בהחלטתה. כבוד השופטת אביגיל כהן איידיה את הבקשה לצו עשה תת סעיף (1) וראה מעלה.

המבחן:

דין משפטי קצר, ראשית, בשאלת אי ההתייחסות השיפוטית והאיוד של תת סעיף (1) סעיף 4 לעיל.

לפי הדין וההלכה, כל פנייה ובקשת ביניים בעניין הנתבע, בקשות, צווי עשה, וכד' המבוקשים מבית המשפט, חייבים בתשובת בית המשפט, אם בית המשפט מחליט להימנע מדיון בהם, עליו לנמק.

הלכות פסוקות של בית המשפט העליון, מחייבים רשות בגילוי מלא לכל מרחב שיקול הדעת בהחלטות שקיבלה בעניינו של אזרח, על מנת לאפשר השגה מדוייקת (אהרון ברק). כל אלה לא התקיימו בהחלטת כבוד השופטת אביגיל כהן לתת סעיף (1).

השופט הסביר היה נמנע מלקבל החלטה לא להשיב על בקשה לצו עשה, בו, ביקשה המערערת לקבל משרד המשפטים מידע קריטי להגנת המערערת. השופט הסביר היה מנמק הימנעות מהחלטה.

ברי הוא כי על מנת לנהל דיון ראוי מול המשיגה משרד המשפטים, הכרח הוא להשתמש במידע שהתבקש בצו העשה, ותת סעיף (1) לסעיף 4 למעלה. הימנעות מהחלטה, כמוה, כהחלטת סירוב ויש לנמקה.

השוואה לשופט הסביר מביאה למסקנה כי משרד המשפטים זוכה למשוא פנים- דבר האסור על אביגיל כהן ע"פ דין. והנה נתאששה עילת הפסלות. בנוסף, הימנעותה של אביגיל כהן מליתן החלטה, כאמור, וללא נימוק כלשהו, דבר המאשש את החשש שדעתה ננעלה ואין היא יכולה עוד לבקר את החלטתה שלה.

לגבי תתי הסעיפים הנוספים, תת סעיף (4) ראה בסעיף 4 למעלה, בהחלטה מס 13, מתקיימת הפרוגטיבה של בית המשפט הנכבד הזה, לא להרחיב את היריעה ולא להשתמש בסמכותו הנגזרת להחלטות שאינן בתחום סמכותו כמו ערעור מנהלי, למרות שמדובר כאן בעילות אשר בגינם, הדעת נותנת, תועדף הרחבת הסמכות הנגזרת.

תת סעיף (2), לאור הלכת שרף נגד מ.ע.מ, ששרד המשפטים לא ראה צורך לקיימה, כמו גם אסטרטגיה משפטית קלוקלת, בה, נקט משרד המשפטים (ויפורט מטה)- הרחבת התמונה המשפטית לצורך הגעה לאמת ככלל, מחייבת התייחסות בית המשפט.

בשל ההלכה הפסוקה הנוטה לכיוון השאיפה להגיע לתמונה משפטית העומדת לדיון לפני בית המשפט שתהה מדויקת ככל שניתן, ואשר באמצעותה ניתן ורצוי להגיע לאמת. ויצויין, מספר הפעמים שבפסקי דין, מוזכר הביטוי שכולל מילים: השאיפה/החובה/הגעה/הצורך של בית המשפט לגלות את האמת, רב כמעט כמו החול על שפת הים.

ובמיוחד, דרוש גילוי האמת ע"י השופט סביר, כאשר עולות שאלות של הסתרה מכוונת וסיסטמטית אצל רשות שלטונית- משרד המשפטים, כאסטרטגיה משפטית, בה, נוקטת המשיבה.

ועל כן, על פניו, יש כאן חיזוק לעילת גמירות הדעת ולעילת משוא הפנים להעדפת המשיבה ע"י כבוד השופטת אביגיל כהן וסיוע לאישוש החשש הממשי שכבוד השופטת אביגיל כהן מסייעת למשיבה לקבור את השאלה משפטית העיקרית ולא לחשפה לאור השמש המוחטא (ברנדייס)

ניתוח האסטרטגיה המשפטית, התעלמות בית המשפט הנכבד- כבוד השופטת אביגיל כהן, מתת סעיף(1), בעת שנתנה החלטה מס 13 בתיק, ידועה כהפעלת אסטרטגיה של איוד מידע- (אסטרטגיה משפטית, ניהולית, נפוצה) וכאן, לא ניתנה תשובה בבקשה וללא נימוק, קרי, אויידה לאוויר העולם הבקשה לצו עשה בתת סעיף (1) שחשיבותו קריטית לתיקון כתב הערעור ונימוקיו על תנאי לדבר והיפוכו ולפיכך, להגנת המערערת. **יאמר, חשיבות תת סעיף (1) בבקשה לצו עשה, מס 13 בתיק, ציינה ברחל**

**בתוך הקטנה, והודגשה כבעלת חשיבות קריטית להגנתה של המערערות
ולפני הדיון,**

אם ההתעלמות מבקשה לצו עשה, קרי, איוד המידע, מופיע בתיק לראשונה, יתכן ומדובר בטעות שיפוטית, אך לאחר שהמערערות בחנה את השתלשלות ההחלטות של כבוד השופטת אביגיל כהן בתיק, מתברר, שההתעלמות והאיוד אינם טעות. כאשר האיוד מופיע בפעם השנייה ובאופן מובחן, וזאת לאחר שקודם לכן, כבוד השופטת אביגיל כהן החליטה ש- 'המערערות לא יכולה לשאול שאלות את המשיבה, ובהיפוך, "המשיבה לא צריכה לענות לשאלות" ו"וללא נימוק.

**ובניגוד גמור להחלטה של קודמתה השופטת יהודית שיצר, המסקנה
ההכרחית היא שזו איננה טעות, יש כאן תבנית לקבלת החלטות המתעדת
את המשיבה.**

הופעלה כאן, בזהירות הנדרשת, תכסיסיות, בקונסטרוקציה לאסטרטגיה שיפוטית בשני רבדים, עד כולל שלב זה, הראשון, רובד בעל שני ראשים) וראה סעיף קודם) והשני, הנוכחי, רובד בעל שני ראשים גם כן, הימנעות ממתן החלטה וללא נימוק, למניעת מידע חשוב וקריטי הנחוץ להגנתה של המערערות, כי על מנת לנהל דיון ראוי מול המשיבה משרד המשפטים, הכרח הוא להשתמש במידע שהתבקש. (אח"כ, בהימנעות נוספת, ובהחלטה נוספת, יופיע הרובד השלישי ואף רביעי במנה קבלת ההחלטות השיפוטית אצל אביגיל כהן)

פעולה/החלטה שיפוטית זו לאיוד ולהעלמת בקשה לצו עשה שמבקש מידע, ע"י איוד מידע (איוד הבקשה והעדר נימוק), מונעת כל סיכוי (בעיתוי של כחודש לפני הדיון, חודש של החגים) שהמערערות תוכל לתקן את נימוקי ערעורה בהשמטת מחצית מהם, אשר אפשרית, רק לאחר שתקבל מידע מלא וגילוי מלא מהמשיבה ובמיוחד בשאלה המשפטית העיקרית- המידע המבוקש.

הסיכוי המשפטי ההוגן של המערערות בערעור, בו, אין נימוקים נטענות חוקיים ומדוייקים, אלא, נימוקים על תנאי לדבר והיפוכו, ולפני שנאמרה מילה אחת בדיון, מוערך להיות בקירוב, אפס. 0%-1%.

ועל כן, הסיכוי להתקיימות משוא פנים ודעה נעולה של כבוד השופטת אביגיל כהן שמאיידת מידע קריטי להגנת המערערות, הינו: 99%-100% שלא ליתן למערערות סיכוי הוגן, בסעיף זה. אופן חישוב נוסף:

הסיכוי המחושב לרובד אחד בעל שני ראשים כאמור, הינו, בקירוב טוב, אפס, לאחר פיקטור בנתונים ריאליים לסיכוי משפטי הוגן, לפי חישוב זה, הסיכוי להתקיימות משוא פנים ודעה נעולה אצל כבוד השופטת אביגיל כהן יהיה, לפיכך, 100%.

מודל לשופט סביר, בו, טווח התנודה הממוצעת, הסבירה, לפי הצעתה של המערערות, להעדר משוא פנים והעדר גמירות דעת, ינוע בין ערכים של 35% ל-65% (בית המשפט העליון יקבע טווח כרצונו לפי כל מרחב שיקול דעתו) . כל ערך נמוך יותר, או גבוה יותר יציין משוא פנים לטובת אחד הצדדים. מהנתונים הקיצוניים 99%-100% לעי"ל, אלה עולה השוואה, כי השופט הסביר במקרה הנדון היה מקבל החלטה אחרת שאינה תלויה משוא פנים ודעה נעולה.

לפי מבחן נוסף:

שענינו בחינה של אסטרטגיות משפטיות ומנהליות אצל המשיבה והשפעתן על הסיכויים המשפטיים של המערערות לפי שמתקף בהחלטת כבוד השופטת אביגיל כהן.

בבקשתה דן מיום ה-17/09/2015, מס 13 בתיק טענה המערערות בפרק שלם, כנגד האסטרטגיה המשפטית בה בחרה המשיבה, אשר מצמצמת את הסיכוי המשפטי של המערערות לסיכוי משפטי הוגן, בקירוב טוב, ל- אפס ולפני דיון. וזאת עשתה המערערות, על מנת לבטל את השפעתה ההרסנית של אסטרטגיה משפטית זו על סיכוייה המשפטיים ההוגנים של המערערות, אסטרטגיה משפטית זו, הינה: המתוחכמת והמעוולת ביותר ב-"שוק" השיפוטי מנהלי.

אסטרטגיה משפטית זו של המשיבה מוגדרת כחזר שחזר של מידע שאינו מאפשר ביקורת ותקיפה הוגנת בהשגה מדוייקת. אין אפשרות לתקוף חזר שחזר, מידע שקיים אצל הרשות- משרד המשפטים, שלא ניתן, אוידי, לא

גולה למרות בקשות רבות, והסירוב לגלות נומק בשקר* בקונסטרוקציה של ריבוי רבדים להעלמת מידע.

התקיפה האפשרית היחידה הינה, במשפטי על - תנאי לדבר והיפוכו שנחשבים כטיעונים לא חוקיים, אשר מחסלים כליל את זכות הגישה המהותית לערכאות ובניגוד חריף לזכויותיה של המבקשת, להגנה משפטית. ואפילו בטענה לאי סבירות מנהלית, לא ניתן לתקוף חור שחור למידע, זהו כשל לוגי.

כבוד הנשיא לשעבר אהרון ברק יצר את עילת אי הסבירות, בין היתר, ולעניות דעתה של המערערות, כדי להתגבר על האבולוציה המשפטית והמנהלית, שלימדה את המשתמשים בו, לרשום בצ'ק-ליסט את כל האקטים המינהליים לסוגיהם, שחוייבו בהם בפסקי דין, במילה "בוצע", או בסימן V, אך ללא ביצועם המהותי.

ובכך, עילת אי הסבירות זחקה לקרן זוית את עילות התקיפה הקלאסיות שרווחו עד ליסודה.

עד שבא משרד המשפטים, המשיבה והמשיבות 2,3 לצו העשה(1) סעיף 4 למעלה, ויצרו חור שחור למידע, בריבוי רבדים לאיזו והעלמת מידע, כך, שגם עילת אי הסבירות לאקט מנהלי ומנהלי מעין שיפוטי-שיפוטי טהור, כעילת תקיפה, פסה מהעולם.

על מנת לנתץ אסטרטגיית עוול הזן, ולשפר "בקפיצה" את הסיכויים למשפט הוגן של המערערות מ-0% -20% הממוצע המקורב שנמצא במחקרים, היה על כבוד השופטת אביגיל כהן, לא להסכים עם הפעלת אסטרטגיה משפטית קלוקלת בידי המשיבה נגד המערערות, וליתן החלטה לצו עשה (1) סעיף 4, המבוקש, ולהורות למשיבה לגלות את מרחב שיקול הדעת של המשיבה בשאלה המשפטית העיקרית ולפני הזיון!

משלא החליטה כך כבוד השופטת אביגיל כהן, ולמעשה, איידה ברובד נוסף שלישי ועלום מעין בלתי מנוסה, את כל הפרק הדין באסטרטגיה המשפטית מנהלית הקלוקלת של המשיבה.

הסיכוי המשפטי ההוגן של המערערות לתקיפת אסטרטגיה משפטית מעוולת -

חור שחור, שלא ניתן לתקוף אותו בטענת אי סבירות, חושב להיות 30% בהנחות אופטימום מופלגות, ולאחר הפעלת הפקטור הראלי שנמצא במחקרים 20%, מעוגל. יתקבל, ערך המקורב לאפס.

וזאת, עוד לפני הדיון, ולפני הוספת רבדים מכשילים סיכוי משפטי הוגן, עיי כבוד השופטת אביגיל כהן בעצמה, בהימנעותה מהתייחסות לפרק זה בבקשת המערערות מס 13 בתיק ואף נמנעת מלכמק את הימנעותה זו.

ועל כן, הסיכוי להתקיימות נעילות הדעת ומשוא הפנים בהחלטת כבוד השופטת אביגיל כהן בסעיף זה. הינם 100%-97%. לטובת המשיבה.

שופט סביר, אמור בסבירות ואוייה, במצב בו, מאופס הסיכוי ההוגן של המערערות בגין אסטרטגיה משפטית חסרת תום לב של המשיבה - משרד המשפטים, שלא ניתנת לתקיפה, אפילו לא בעילה ל-אי סבירות, ויש באמתחתו השיפוטית, את הכלים להשיב למערערות את הסיכוי המשפטי ההוגן, במתן החלטה אחת ולא יוצאת דופן חלילה, אלא החלטה, שמהותית כבר נתקבלה בתיק ע"י שופט קודם.

הרי סביר ורצוי, ולו בשל מראית העין למשפט הוגן, שהשופט הסביר היה נותן החלטה זריזה להשיב למערערות סיכוי משפטי הוגן, מפרק למשיבה את הקונסטרוקציה לאסטרטגיה משפטית לתור שחור, ומורה למשיבה ליתן את מידע המבוקש בשאלה המשפטית העיקרית. וזאת, היה מחליט השופט הסביר ללא דיחוי ולפני הדיון, או למצער, מנמק מדוע אינו עושה כך.

השופט הסביר איננו מגיע לערכים הקיצוניים של 100% - 97% להעדפת המשיבה, השופט הסביר לא היה גמנע מהחלטה שיפוטית ונכון לזמן הבקשה ולפני הדיון, השופט הסביר היה מנמק הימנעות מנקיטת החלטה, מיד כאשר הוא למד על שימוש המשיבה באסטרטגיה משפטית חסרת תום לב שלא מותרת כל סיכוי הוגן למערערות.

והנה, נתאששה עילת הפסלות למשוא פנים של כבוד השופטת אביגיל כהן לטובת המשיבה. ונתאששה עילת הפסלות שדעתה של

השופטת אביגיל כהן שאיננה מנמקת, ננעלה ואין יכולה עוד
לבקר את החלטתה שלה.

11. בהחלטה מס 15 בתיק לפי סעיף 5 מעלה, כבוד השופטת אביגיל כהן שללה וסירבה
ליתן צו עשה לפני הדיון ובכך, קיבעה את הסיכויים המשפטיים של
המעוררת בדיון העתידי בערעור להיות, בקירוב, אפס! ולפני שנאמרה מילה
אחת בדיון.

המעוררת אמרה הייתה להגיע לדיון לאחר מספר ימים מועט, לאחר
שקיבלה שלילה לבקשתה לצו עשה לגילוי מלא בשאלה המשפטית העיקרית
, ללא שיש באמתחתה טיעונים ונימוקים תקפים חוקיים ומדויקים לערעור,
בהיות כולם, למעט אחד או שניים, טענות ונימוקים על תנאי לדבר והיפוכו.
ובכך, השופטת אביגיל כהן סתמה את הגולל על יכולתה של המעוררת להציג
את עמדתה ללא שתטען טיעונים על תנאי לדבר והיפוכו. וקיבעה, אפס
סיכוי הוגן למעוררת לפני שנאמרה מילה אחת בדיון.

וזאת באסטרטגיה השיפוטית, ברובד הרביעי למניעת מידע ואיזון,
בהחלטתה: " אין מקום למתן צו לפני הדיון " (ולמעשה, חמישה-ששה
רבדים בשל רבדים בעלי שני ראשים).
התוצאה היא חור שחור נוסף שיפוטי. למעוררת, אין כל סיכוי לדעת איזה
שהוא פירור מידע, אפילו לא גרגיר, חושך מוחלט, לכל מרחב שיקול הדעת
איך החליטה המשיבה והאם שקלה ושיקלה את השאלה המשפטית
העיקרית.

ומנעה סופית מהמעוררת את תיקון כתב תביעתה שרוב טיעוניו הם על תנאי
לדבר והיפוכו ועל כן, אינם חוקיים. אביגיל כהן סתמה את הגולל על כל
פירור לסיכוי משפטי הוגן למעוררת.

ועל כן, הסיכוי להתקיימות גמירות דעת ומשוא הפנים בהחלטתה זו, של
כבוד השופטת אביגיל כהן, הינו, לפיכך, 100%. לרעת המעוררת. ולפני
שנאמרה מילה אחת בדיון!

קביעתה השנייה של השופטת אביגיל כהן, בהחלטה מס 15 ש-צו העשה
"ידון בדיון על הערעור", אינו משנה כהוא זה את האמור ב-20 השורות

מעלה ואינו משנה כלל את קיבוץ הסיכויים המשפטיים של המערערת בדיון שהם, בקירוב טוב, אפס ועוד לפני שנאמרה מילה אחת בדיון.

• כן, אין אף טענה ו/או נימוק קביל וחוקי (למעט אחד או שניים בשאלות משניות) לערעור עצמו באמתחתה של המערערת. ומה תטען בע"פ בדיון? הרי כול הנימוקים והטענות, הינם על תנאי לדבר והיפוכו וזה דבר שאי אפשר לטעון כלל. זהו דיון בערעור שרוקן מתוכנו ונותרה רק קליפתו, על מנת לסמן V כדי שהשופטת אביגיל כהן והמשיבה המועדפת, יוכלו לומר שניתן כביכול למערערת יומה בבית המשפט. מדובר "במשחק מכור" (מטבע לשון של אהרון ברק), בו, הסיכוי ההוגן של המערערת בדיון חושב להיות בקירוב טוב, אפס (עם מספר אפסים אחרי הנקודה).

• כן, המערערת הדיוטית שאיננה מיוצגת, הבנתה את הדברים הנאמרים באולמו של בית המשפט איטית מאד ואיננה מספקת להבנת טיעוניהם ותשובותיהם של "השועלים" המנוסים. ועל כן, בספק רב אם תוכל להבין לעומקם, בזמן אמת, את תשובות המשיבה לצו העשה ללא שינתן למערערת קודם לדיון חומר כתוב. המערערת חושבת לאט. היא איננה משפטנית והיא לא מיוצגת ואין לה עם מי להתייעץ תוך כדי דיון ואין לה אינטרנט בדיון כדי לבחון שאלות משפטיות. זהו זלזול מופגן מצד כבוד השופטת אביגיל כהן במערערת שאינה מיוצגת.

השופט הסביר, היה בוודאות הפץ לשפוט ללא משוא פנים וללא גמירות דעת. ועל כן, לא היה טותם את הגולל על הסיכוי המשפטי ההוגן של המערערת ועוד לפני שנאמרה מילה אחת בדיון.

ולא היה עושה עבודתו פלסטר ומזמן את המערערת לדיון ערעורי ריק מתוכנו, ללא שיש לה באמתחתה, טיעונים תקפים שאינם על תנאי לדבר והיפוכו (בשל כשל המשיבה), (למעט טיעון אחד או שניים בשאלות משניות). וללא שיש בידי המערערת מידע מהותי הנחוץ לתגנתה בדיון מול משרד המשפטים.

שופט סביר לא היה פועל באסטרטגיה שיפוטית קונסיסטנטית לקבלת החלטות שיפוטיות לאיזו מידע, בעלת חמישה- שישה רבדים להסתרת מידע וללא נימוק, והופכית, להחלטה אחרת של שופטת אחרת וקודמת בתיק.

12. בשולי הדברים יוער, שהפייסקו הבלתי מוסבר של האירועים בהפקדת בקשה לפסילת שופט, כאמור בסעיף 6 למעלה, מעלה חשש שלא רק כבוד השופטת אביגיל כהן נושאת פנים וגמרה דעתה ומראש, ועד כדי 100% 95% נגד המערערת, אלא שיש אף יד נעלמה שסביר אולי ולכאורה שאיננה אקראית, הפועלת ליצור כאוס משפטי, כי כאוס אינו פועל לטובת הדיונות שמאבדים את הצפון ואת היכולת להבין את המותרחש בבית המשפט.

13. ובמאמר מוסגר, המערערת תציין כי מאחר וגם משרד המשפטים זרק בקשה חדשה של המערערת לקבל סיוע משפטי בעניין אחר וחדש, בקשה לסיוע משפטי שהומצאה למשרד המשפטים עם אישור מסירה מאוגוסט 2015, ואישור שהתקבל ע"י מחשב משרד המשפטים להגשה נוספת ושנייה, באוקטובר 2015, עולה החשש שבקשה חדשה זו נזרקה לפח פעמיים בשתי ההגשות- המערערת שוקלת פנייה ליחא"ה לבדוק את מה שקרה בבית המשפט, ואת מה שקרה במשרד המשפטים ואם יש קשר ביניהם, בשל העילות החמורות במשפט החוזר האזורי.

14. השופטת אביגיל כהן, ידעה על דבר הגשת בקשת פסילה לאור התצהיר שהועבר לה: (מהמזכירות?). כבר ביום ה-21 לאוקטובר 2015, גם אם לא ידעה את פרטי הבקשה, לאור כשל, לכאורה, של מזכירות בית המשפט, או אחרים בלתי ידועים, להקליד ולסרוק את הבקשה לפסילת שופט שנתממה כאמור ב"התקבל" ביום ה-21/11/2015. די היה בתצהיר לבדו, המיידע על בקשת הפסילה ותומך בה, על מנת שכבוד השופטת אביגיל כהן תפסיק כל דיון ולמצער, לא תקבל פסק דין למחיקת הערעור, טרם קיבלה החלטה בבקשת הפסילה נגדה. ולא תחליט על מחיקת ערעור כאשר יזוע לכבודה כוודאות שקיימת בצורת בקשת פסילה נגדה.

החלטה בבקשת הפסילה חייבת להקדים לכל החלטה אחרת. ההחלטה בפסילה ניתנה ב-28/10/2015 לפי מודיעין בתי המשפט, (המבקשת עדיין לא קיבלה

המצאה כדין). ואילו ההחלטה למחיקת הערעור ניתנה שלושה ימים קודם לכן
ב25/10/2015. (גם את פסה"ד הזו המבקשת עדיין לא קיבלה המצאה כדין).

ואם לא עמדו בפני כבוד השופטת אביגיל כהן, פרטי הבקשה לפסלות, הרי
שהדעת נותנת שכל אדם סביר, וזה כולל שופטים, היה מבין שחל כשל שמצריך
בירור. כי גם הדיוטות כגון המבקשת, יודעים להפקיד בתיק בית המשפט בקשת
פסלות יחד עם התצהיר ולא רק את התצהיר. ועובדה היא: שבידי המבקשת יש
חותמת "התקבל" על העותק שלה מיום- 21/10/2015.
המבקשת איננה אחראית לכשלים של בית המשפט, המזכירות ו/או אחרים
בלתי ידועים, לאי הקלדה וסריקה של שני העותקים לבקשת הפסילות
שהופקדו בתיק בית המשפט המחוזי בתל אביב בעמדה 3. צילום עותק זה עם
החותמת "התקבל" נשלח ב26/12/2015 לבית המשפט הנכבד, עבר בהצלחה
והתקבל ע"י מחשב בית המשפט.

על פי הדין, סעיף 77א(ב) לחוק בתי המשפט, בשעה שמוגשת בקשה לפסילת
שופט, כל ההליכים נעצרים עד להחלטת השופט בבקשה ועליה להקדים כל
החלטה אחרת.

מכל האמור, מתאשש החשש הממשי שהחלטת הסירוב של השופט אביגיל כהן לא
לפסול עצמה הינה סובייקטיבית ואיננה מצופה משופט סביר שהחלטותיו
אובייקטיביות.

ולא רק שהחלטותיה מאששות משוא פנים בערכים קיצוניים להעדפת משרד
המשפטים והעדר ההנמקותיה להחלטות שלה ו/או להעדרן של החלטות
מתבקשות, מאששות דעה נעולה שאיננה מסוגלת לבקר את עצמה.

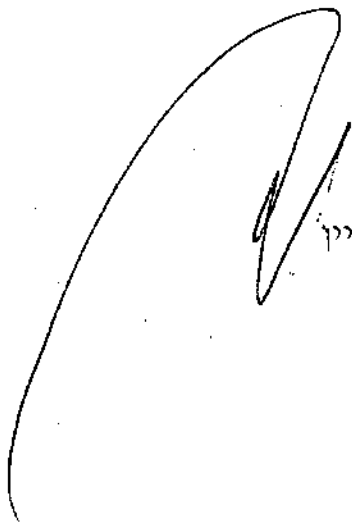
החלטת השופטת אביגיל כהן לפטוק ולמחוק את הערעור כפי שצוין מעלה בסעיף
6, ולפני שהחליטה בבקשת הפסילה, בניגוד להוראות סעיף 77 א', ולמרות שמשרד
המשפטים הסיק שבקשת הפסילה תידון לפני כל דיון ולא הגיע לדיון. הרי
שנתאששה עילת העדר האובייקטיביות הנדרשת משופט. (המדינה נ' ד. פולוק).

15. מבוקש מבית המשפט העליון לקבוע את כסילת כבוד השופטת אביגיל כהן.

תאריך

על החתום

סידני (סי) קליין

חישוב סיכוי לרובד של החלטה/ רובד של אסטרטגיה משפטית.

תיאורטית, על כל החלטה/רובד ניתן לערער, והתוצאה המצופה התיאורטית תהייה 50/50.

כל שלב של החלטה/ רובד שולל או מאיזן מידע, מכניס פקטור תיאורטי של 50% סיכוי ועל כן, ריבוי רבדים של החלטות בעניין שחשיבותו מוגדרת כנקודת היפוך התמונה המשפטית, הרבדות זו על גבי זו. תקיפה שלהן, תיאורטית, תניב סיכוי של כפל הסיכויים התיאורטיים לכל רובד, לפי מספר הרבדים בקונסטרוקציה.

טיפול במידע

משתתפים במשחק בתורת המשחקים, חשופים, חלקם, ו/או כולם, ו/או גם הצופים החיצוניים במשחק, למניעת מידע מכוון, או אקראי, או למידע שקרי מכוון או אקראי, ועליהם לקבל החלטות בתנאים אלו. ההגדרות מצג שווא* ומצג שקר* עניינם, הטיפול במידע בתכססיות, לפי האמור מעלה.

תצהיר

אני הח"מ סידי קליין ת.ז. 5085279/7 לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת שאם לא כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק,

מצהירה בזאת בכתב וכדלקמן,

1. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לערעור לפסילות שופט לפסילת כבוד השופטת אביגיל כהן.
2. אני מצהירה כי אני כתבתי את המסמך לערעור לפסילות שופט לפסילת כבוד השופטת אביגיל כהן. ואני תיקנתי ואני קראתי את הכתוב המוגש בזאת, וכי כל האמור בבקשה ובהרצאת הפרטים המצורפת, הינה אמת.
3. אני מצהירה כי זה שמי וזו חתימתי ותוקן תצהירי אמת.

חתימת המצהירה

אישור

הנני מאשר/ת בזה כי ביום ..... 15.11.15 ..... הופיעה בפניי
עו"ד ..... הגב' סידי קליין ת.ז. 5085279/7

ואחרי שהזהרתי כי עליה לומר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה בפני את נכונות הצהרתה הנ"ל וחתמה עליה לפני

מרות עוזר עו"ד
מדובר בכתב מודעים
בית המשפט העליון